

Spoločnosť sa mení, ale ľudská závišť a radosť zostávajú stále rovnaké

(Úvaha)

Ako dieťa si sa dokázal tešiť z maličkostí. Tvojou najobľúbenejšou hračkou bola kartónová škatuľa; najlepším jedlom na svete bolo čokoľvek, čo ti mama zakázala dávať do úst. Obľúbenou zábavou bolo rozhadzovať rukami a nohami na všetky svetové strany a kedykoľvek nahlas zakričať. A potom si začal rásť...

Starnutím si nadobúdal sklony k materializmu. Mal si stále viac krásnych vecí, no vždy boli najkrajšie tie, ktoré si ešte nemal. Najmä to, čo mal on; mala ona; malo ono – ten starší súrodenec; tá bohatšia kamarátka; to rozmaznanejšie dieťa...

Už dávno si prestal vnímať čaro všestrannosti papierovej škatule. Hoci bývala tvojou raketou, keď si bol astronautom, tvojou loďou, keď si bol námorníkom, autom, keď si bol šoférom, stanom, keď si sa rozhodol, že budeš zálesák. A dnes tam len stojí – v kúte tvojej izby plná harabúrd, čo si za svoj krátky život nazhromaždil. Nie je už raketou, loďou, autom, lietadlom ani bunkrom, pretože ty už nie si astronaut, námorník, pilot ani vojak. Si len človek a ona len škatuľa. Čo na tom, že kedysi si sa z nej dokázal radovať?

Dnes už máš iné záujmy. Primeranejšie tvojmu veku. Zahadzovať sa s maličkosťami? Kdeže! Ty máš väčšie ciele. Práve teraz sa snažíš excelentne napísať ten sloh, čo máš rozviesť na tri strany, aby si spravil maturitu a dostal sa na vysnívanú vysokú. Chceš sa predsa dobre zamestnať a veľa zarábať, aby si si mohol kúpiť ten vysnívaný Range Rover, čo je väčší ako tvoja detská izba. Snívaš o ňom už od čias, keď si bol ešte „škatuľovým šoférom“. Raz si ho kúpiš! Ten ti budú všetci závidieť! Budeš sa v ňom voziť po meste a chváliť sa kamarátom. Nezabudneš ho každý deň odfotiť, aby ani tvoji verní sledovatelia na sociálnych sieťach neboli ukrátení o pohľad na tvoje vyleštené namakané auto. Len nech chvália, len nech závidia! Ved' si si ho poctivo odmakal, zaslúžil.

To samotné auto ale nebude tým, čo ťa robí šťastným. Ono je len momentálnym cieľom, zatiaľ nesplneným snom. Je tvojou motiváciou, pre ktorú sa oplatí na sebe pracovať.

No ty sa dokážeš radovať, hoci zatiaľ bez auta. Si šťastný, keď svieti slnko. Máš radosť, že si vyhral v kartách, aj keď ste o nič nehrali. Vždy sa rozosmeješ pri

tom istom vtipe, ktorý si už miliónkrát počul, pretože ten je súčasťou tvojho detstva. Máš v sebe to dieťa, ktoré sa vie úprimne radowať. Aj sám vieš, že ho nechceš nikdy stratiť. Umožňuje ti totiž vidieť meniaci sa svet nie ako kaziaci sa, ale ako pretváraný. Je len na ľuďoch, čo v ňom žijú, či bude pretváraný k lepšiemu alebo k horšiemu.

Meníš sa. Akoby bol každý rok z teba iný človek. Nie si jediný – všetci to robia. Ale ty si skúšaš zachovať to dieťa v sebe. Ono sa raduje. Hoci už nie z tých istých drobností ako vtedy, no radosť je rovnaká. Koľkokrát už si sa pristihol, že sa z niečoho priam detsky raduješ! Bol to skvelý pocit!

Ty však vieš, že deti nie sú len tie radostné, usmievavé stvorenia. Vraví sa síce, že majú čisté duše, ale dokážu zraniť. Vedia byť zlé, až takmer kruté, najmä keď závidia. Závisť je tá nechcená vlastnosť, ktorú si tvoje vnútorné dieťa ťahá so sebou. Stáva sa ti, že sa správaš hlúpo až detinsky, keď niečo veľmi chceš. A prečo? Lebo ten druhý to má a ty to chceš tiež. O koľko to bolo ľahšie vtedy, keď si sa hrával s krabicou! Vtedy si nemusel riešiť, že potrebuješ nový smartfón, pretože do toho, čo máš, sa nedá nainštalovať tá nová aplikácia, čo ti včera ukazoval susedov bratranec. Ak si chcel vtedy novú aplikáciu, jednoducho si zobral farbičky, farebný papier, nožnice, kartón, lepidlo a na škatuľu si ju jednoducho primontoval.

Ako sa to len všetko zmenilo! Situácia ťa núti zaobstarať si všetko, čo majú tvoji rovesníci. Či už je to preto, že im ich veci závidíš, alebo preto, že chceš ostať in, aby ťa zrazu nevyradili na vedľajšiu koľaj. Avšak ty si sa cez podobné veci vždy vedel prebiť. Keď už máš dosť toho technikou prepchatého, neľudského sveta, dokážeš nájsť svoje vnútorné dieťa. Vieš sa radowať a vieš závidieť. Obe sú to veľmi dôležité vlastnosti, pretože sú prejavmi ľudskosti, ktorá je v tejto technickej dobe veľmi potrebná.

Prejavením týchto vlastností dávaš najavo sebe aj iným, že si stále človekom. Ty nie si to čudo bez života, ktoré len pozerá do obrazovky, hoci sa to môže veľakrát zdať. Máš v sebe vnútorné dieťa, ktoré sa raduje i závidí. Prejavuje, že si človekom. Nenechaj sa oň pripraviť!

Barbora Okruhlicová, IV. AG